

Dreyers svenske Film *Best. 1.*

„Det danske Filmsamfund“ viste i Gaar for sine Medlemmer i World Cinema den Film, *Carl Th. Dreyer* under Krigen lavede i Sverige, og som ikke tidligere har været vist herhjemme. *Jørgen Roos* indledede, og der var fuldt Hus, men „To Mennesker“ viste sig paa intet Punkt at være noget overbevisende Kunstværk, og slet ikke paa Højde med Dreyers store Talent.

Filmen blev ikke Sukces i Sverige; den faldt med et sagte Sus, men selv om Filmsmagen varierer ganske betydeligt fra Stockholm til København, gør det ikke Forskel i dette Dreyerske Tilfælde. „To Mennesker“ viste sig at være et Eksperiment af de søgte og kedsommelige. Der er ikke sket nogen Ulykke, hverken ved at vi ikke har faaet den frem offentligt herhjemme, eller ved, at Filmsamfundets Medlemmer i Gaar kedede sig inderligt over disse to Menneskefisk, der i smaa to Timer slørhalede om i deres Akvarium, saa man til sidst følte det, om havde man kedet sig med dem en Evighed. End ikke Filmens betydelige Dreyerske Virkninger: Nærbilledspil, overordentlig Intensivitet eller udspekulerede Grupperinger kunde her redde eller gøre Filmen berettiget som et Eksperiment, der bar noget for Fremtiden i sig. Det var kun kedsommelig Fortid. Heldigt, at Dreyer efter dette svenske Forsøg herhjemme i nogle af Statens Dokumentarfilm har vist, at han er langt mere levende og aktuel, end dette Arbejde viser den store gamle Instruktør.

Sv. K.-J.